Ședința plenară a clubului Rapid

In dezbatere — problema creșterii calitative a sportului de performanță

Nu de mult în sala de festivități a stadionului Giulești a avut loc ședința plenară a clubului sportiv Rapid București. Au luat parte sportivi fruntași, antrenori, cadre de conducere ale clubului și activiști din mișcarea de cultură fizică și sport. Participanții la această ședință au ascultat cu interes darea de seamă prezentată de tov. Apostol Chirulescu, cu privire la activitatea și rezultatele obținute în cadrul secțiilor pe ramură de sport ale clubului.

Sportivii feroviari au cucerit numeroase victorii, situîndu-se de multe ori printre cei mai buni. Iată cîțiva dintre ei: Maria Constantinescu și Ana Stark, maestre emerite și componente ale echipei campioane de handbal, Horațiu Nicolau, Aurel Drăgan și Vasile Pavel, membri ai echipei de volei clasate pe locul III la campionatele mondiale din Brazilia, Cristian Popescu, Anca Racoviță, Georgeta Ivanovici și Elena Gheorghe din secția de baschet, Stela Găvan de la canotaj academic și mulți alții. O comportare frumoasă a avut echipa masculină de volei, care a ajuns pînă în finala Cupei Campionilor Europeni. Putem aminti și de echipele de rugbi, volei feminin și polo, care au obținut succese în întreceri internaționale disputate în Belgia, R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă etc. La ședința plenară s-a subliniat faptul că toate aceste succese se datoresc în primul rînd sprijinului material și moral, precum și conducerii de către partid a mișcării sportive. Antrenorii, de asemeni, avînd ajutorul birourilor de secții, au reușit printr-o muncă asiduă să obțină aceste rezultate. In unele secții — se subliniia în darea de seamă — s-a acordat o grijă deosebită creșterii tinerelor elemente, care au fost recrutate din școlile profesionale și tehnice ce aparțin Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Cu toate acestea, performanțele obținute de sportivii multor secții ale clubului sînt departe de nivelul rezultatelor internaționale. Referindu-se la această problemă, darea de seamă a arătat: „Clubul numără astăzi aproape 1.000 de sportivi, din care majoritatea covîrșitoare o formează tineretul pînă la vîrsta de 22 ani. Clubul nostru nu poate fi nici pe departe satisfăcut de munca sa în ceea ce privește instruirea și pregătirea acestor sportivi pentru că — mai ales — NICI UNUL DINTRE SPORTIVII NOȘTRI NU AU FOST PREZENȚI LA J. O. DE LA ROMA".

Cauza acestei situații inadmisibile pentru un club de performanță — s-a arătat în darea de seamă — a constat în aceea că majoritatea antrenorilor și îndeosebi cei de la atletism, box, natație, lupte, au alergat după rezultate imediate. Conducerea clubului, în loc să ia măsuri împotriva acestei practici, s-a complăcut în această situație. Efectivele au fost mărite doar ca să se dovedească că se muncește. Datorită acestui fapt în secțiile pe ramură de sport au fost selecționate o serie de elemente fără perspectivă în sportul de performanță. Tot din cauza nivelului scăzut, neștiințific al procesului instructiv-educativ, fotbaliștii echipei Rapid au obținut rezultate necorespunzătoare condițiilor avute, create prin grija regimului nostru democrat-popular.

Participanții la ședința plenară a clubului Rapid București au discutat pe larg cauzele acestor lipsuri. Astfel, tov. **Emanoil Vasiliu**, din secția de natație, a arătat că nici conducerea clubului nu acordă aceeași atenție tuturor secțiilor. Printre secțiile neglijate este și cea de natație. Această secție deși are peste 70 de sportivi și a cucerit cîteva titluri de campioni republicani și deține cîteva recorduri ale țării, totuși, timpurile realizate de acești sportivi sînt departe de cele europene, ca să nu vorbim de cele mondiale. De această stare de lucruri se face vinovat și antrenorul I. Benjamin, care se preocupă prea puțin de secție, care în activitatea sa nu folosește metode avansate de muncă.

Tov. I. Barbu, din secția de sporturi nautice, a subliniat că darea de seamă prezentată de conducerea clubului a cuprins prea puține elemente autocritice. Apoi a trecut la analiza situației din secția de sporturi nautice. Avînd un efectiv mare, peste 100 de membri, antrenorul nu poate să cuprindă munca de instruire. Desigur, faptul că secția nu are decît o singură sportivă în lotul republican, denotă că nu s-a făcut prea mult pentru creșterea calitativă a muncii de instruire.

Vorbind despre secția de atletism, tov. **George Băleanu** a înfățișat ședinței plenare cauzele rămînerii în urmă a acestei secții. In primul rînd s-a neglijat selecționarea cadrelor din școlile profesionale și tehnice, cum au făcut alte secții. S-au căutat rezultate imediate și nu s-a muncit temeinic și conștiincios în această privință, secția neavînd un plan de perspectivă. Pentru a remedia toate aceste lipsuri secția a trecut la selecționarea a peste 1.000 de elevi, s-a renunțat la elementele fără perspectivă, punîndu-se accent deosebit pe promovarea elementelor tinere și talentate.

Luînd cuvîntul, tov. **Emil Ghibu**, șeful secției tehnice din Consiliul general al U.C.F.S., a arătat că referatul a prezentat sistematic unele laturi ale activității clubului, dar are și o mare lipsă și anume aceea că nu a analizat mai profund fiecare secție în parte. Rezultatele obținute pe plan internațional în ultima vreme, sublinia tov. Emil Ghibu, reflectă fidel preocuparea antrenorilor noștri pentru pregătirea sportivilor. Și la clubul Rapid există, în unele secții, această preocupare. Totuși, nici un sportiv de la acest club nu a făcut parte din lotul olimpic. Rezultatele care se obțin în cadrul activității clubului sînt încă la un nivel scăzut față de cele europene și mondiale. Cele mai concludente exemple în această privință ni le oferă secțiile de natație, atletism, sporturi nautice, box etc.

„In această ședință plenară — a continuat tov. Emil Ghibu — de prea puține ori s-a discutat despre problema instruirii și educației sportivilor. Or, ea constituie cheia succeselor în lupta pentru obținerea unor performanțe înalte. Pe viitor, tehnicienii acestui club vor trebui să acorde o atenție deosebită selecționării tinerelor cadre, măririi intensității și duratei antrenamentelor, folosirii aparatelor pentru pregătirea fizică și tehnică și normele de control. De asemenea, Consiliul clubului și birourile de secții vor trebui să se preocupe mai atent de viața secției, de sudura sufletească a sportivilor. Sportivii vor trebui să aibă carnete de antrenament care să le fie ghid în pregătirea lor.

In încheierea dezbaterilor, ședința plenară a adoptat un plan de măsuri care prevede sarcini imediate ce trebuie să stea în fața clubului Rapid, pentru creșterea calității performanțelor sportive.

Campionatul asociației sportive Vulturul

Zilele trecute, cu prilejul încheierii activității sportive în aer liber, tinerii din comuna Vultureni, raionul Cluj, au participat la ultimele întreceri din cadrul campionatului pe asociație. Un mare număr de sportivi — băieți și fete — s-au întrecut în probe de atletism, volei și gimnastică. Tinerii colectiviști, întovărășiți și elevi din comună au oferit spectatorilor veniți în număr apreciabil la baza sportivă, frumoase întreceri. Cele mai apreciate au fost probele de atletism, care au evidențiat o serie de tineri ca Rodica Moș, Dorina Tarcea, Gheorghe Blidăreanu ș.a.

Trebuie arătat că aceste campionate s-au bucurat chiar de la început de o frumoasă organizare și participare a tineretului. Urmarea a fost că nu după mult timp de la începerea întrecerilor a crescut simțitor și numărul membrilor U.C.F.S., astfel că în prezent, peste 170 de colectiviști și întovărășiți activează în cadrul asociației sportive Vulturul. Un frumos sait calitativ l-a înregistrat secția de gimnastică a asociației, spre care se îndreaptă azi tot mai mulți tineri și tinere.

prof. **AUREL ANTON** — corespondent

Arena de popice a asociației „Voința"-Ploiești a fost lăsată în părăsire
(I. RĂDULESCU-coresp.)

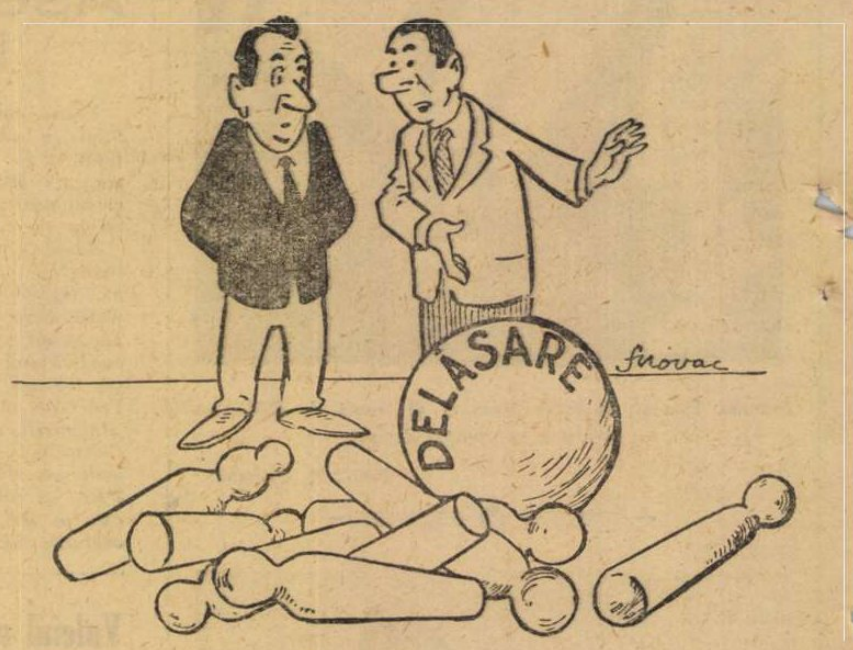

— *...Și numai cu o singură bilă, conducerea asociației noastre a „doborît" activitatea popicăriei !!!* Desen de S. NOVAC

Un rezultat al perseverenței și al muncii colective

Zilele trecute, harnicul colectiv de muncă al fabricii de geamuri din Tîrnăveni, pe lîngă realizările din producție, a obținut un nou succes. Ei au terminat construcția unei baze sportive care este formată dintr-un teren de fotbal și unul de volei. Terenul de fotbal are dimensiunile de 110x68 m. Intreaga suprafață a lui a fost ridicată cu 75 cm, făcîndu-se umpluturi de peste 2800 mc. Au fost așezate calupuri de glie pe o suprafață de 9.808 mp. In scopul măririi suprafeței de joc peluza a fost mutată cu 6,5 m spre exterior. De asemenea, a fost reparat gardul exterior pe o lungime de 139 m liniari. Pentru a se proteja suprafața de joc a fost reparat și montat un gard de sîrmă pe o lungime totală de 226 m liniari. De asemenea a fost construită o tribună de lemn neacoperită, dispusă liniar pe lungimea terenului avînd o capacitate de 800 locuri.

Toate aceste lucrări au fost realizate numai cu suma de 30.000 lei, la care trebuie să adăugăm însă cele 31.258 ore de muncă patriotică prin care s-a economisit importanta sumă de 84.397 lei. In fruntea acestor acțiuni au fost în permanență comuniștii, al căror exemplu a fost urmat de toți angajații acestei fabrici și în primul rînd de cei 647 membri U.C.F.S. ai asociației sportive.

IOAN HAȘAȘIU — coresp.

O NOUĂ ASOCIAȚIE SPORTIVĂ ÎN CAPITALĂ

Zilele trecute, la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București a avut loc ședința de constituire a asociației sportive Agronomia. Ea cuprinde aproape 200 de membri, cadre didactice și personal administrativ atît din Institutul Agronomic cît și din Facultatea de medicină veterinară, care aparține Institutului pe linie de învățămînt. Pentru început asociația dispune de un teren de fotbal propriu, precum și de sala de sport a Institutului, unde secțiile își vor putea desfășura activitatea pe timpul iernii. In cadrul asociației vor lua ființă mai întîi secții de fotbal, volei, turism, urmînd ca ulterior să se constituie și secții de tenis de masă și șah. Membrii asociației sportive precum și secțiile vor avea sprijinul permanent al profesorilor de educație fizică din cadrul Institutului.

Membrii consiliului de conducere a asociației sînt hotărîți de a depune toate eforturile pentru ca activitatea sportivă din Institutul Agronomic „N. Bălcescu" să înregistreze în viitor succese de seamă.

Pregătiri de iarnă în asociațiile sportive din Brăila

● La asociația sportivă Laminorul s-au reparat bocancii de schi și întreg echipamentul pentru iarnă. In prezent se lucrează la repararea și conservarea echipamentului sportiv care a fost întrebuințat în timpul verii. Sala de box a fost reamenajată iar la clubul uzinei se pregătește o sală pentru activitatea șahului și a tenisului de masă.

● Tot la asociații mai sus amintită se fac pregătiri pentru viitoarele concursuri de săniuță. Au mai fost confecționate încă 6 sănii, numărul total al săniilor ajungînd astfel la 20.

● Aceeași activitate febrilă, de pregătire pentru apropiatul sezon de iarnă se desfășoară și la asociațiile sportive Voința, P.A.L. și F. C. Brăila. O atenție deosebită a fost acordată întregului echipament pe care îl vor folosi secțiile cu activitate în timpul iernii.

● Sînt asociații sportive unde această preocupare nu există. Iată cîteva din ele: Progresul, Moara „N. Bălcescu", Viitorul. Se vede că timpul frumos de pînă acum a făcut conducerea asociațiilor să creadă că în acest an nu vom avea deloc... iarnă. Altcum, nu ne putem explica de ce nu au început pregătirile.

I. BALTAG și N. COSTIN
corespondenți

„PLUSUL"

—SCHIȚĂ—

Echipajul nostru de schif 4+1 juniori părăsise pontonul din fața bazei nautice îndreptîndu-se spre locul unde trebuia să se dea startul.

Cu toate că participam pentru întîia oară la un concurs de canotaj, faptul că aveam un conducător cu experiență, ne micșora emoția. Superioritatea „plusului" nostru față de ceilalți conducători care în majoritate erau juniori, se vedea de la distanță. Vreau să spun că și de pe mal. In afară de echipamentul nou-nouț, privirile îți erau atrase de „ustensilele" tehnice cu care era dotat. Pe cap, purta șapcă albă cu cozoroc de plexiglas verde contra soarelui; în dreptul gurii, pîlnia pentru comenzi; de gît un cronometru și un binoclu. In mîini, mănuși speciale cu găuri pentru cîrmit.

Pe la jumătatea lacului, „plusul" nostru oprește schiful și ne întreabă:

— Care dintre voi știe pentru ce-i spune acestui sport „canotaj academic"?

Mă gîndeam: academic... academie... facultate... să-l fi înființat vreun academician? Nu știam.

— Fiindcă-i... științific! — ne lămurește „plusul". Și aveți să vedeți voi de ce... Dar cînd trebuie să plecați în cursă, știți?

Asta știam și răspund repede:

— Cînd starterul dă plecarea!

— Nu istețule, cînd dau eu startul!... Și eu am să-l dau ceva mai înaintea lui... Nu știu dacă m-ați înțeles? Apoi tot el:

— Ce culoar avem?

— Culoarul cinci — răspunde cel din spatele meu.

— Adică ultimul — completează „plusul". In cazul ăsta, am căzut bine sau rău?

— Am căzut rău! — răspund eu.

— Ba am căzut bine, fiindcă în prima parte a cursei vom merge în diagonală și-i vom îngrămădi pe toți în mal, apoi drept... Și voi știți de ce trebuie făcuți grămadă?

Nici asta nu știam. Și eram hotărît să tac. Vorba antrenorului nostru: „Incepătorului îi șade bine să asculte!". Totuși mă gîndeam: să facem ca la rugbi vreo „grămadă" din bărci, iar la mijloc să punem o geamandură în loc de minge?...

— ...Ca să cîștigăm! — răspunde Pascu la întîmplare.

— Așa, voinicilor, ca să cîștigăm... Că dacă-i îngrămădim, le dăm „apă moartă" și cînd trag nu mai au spor.

— In afară de „apă moartă" ce le mai putem da? — ne întreabă „plusul".

— Apă tare — răspunde Costache nepregătit.

Eu eram gata să spun apă minerală. Noroc că „plusul" nostru a schimbat discuția.

— Sîntem chemați la start — ne anunță el. Incă un lucru vreau să vă spun. De altfel și cel mai important. Pentru ca adversarii noștri să nu știe cînd ne mărim sau ne micșorăm efortul, în timpul cursei, eu nu voi comanda în gura mare „cinci tari!" pentru ca ceilalți ageamii să audă și să cearâ „zece tari!" spre a-și menține distanța... Ați înțeles?

— Daa!... răspundem noi în cor.

— Atunci cum voi transmite comenzile?

— Prin pîlnie!...

— Se înțelege frumuseților că prin pîlnie, dar cum?

— Incet, la urechea fiecăruia — își dă cu părerea unul din noi.

— Habar n-aveți! Vom întrebuința un cod secret — ne spune cu aer misterios „plusul nostru". Spre exemplu: în loc de cinci lovituri tari am să strig „lună!", iar pentru zece lovituri tari „soare!". Țineți minte?

— Țineeem! — răspundem noi.

★

Cursa s-a desfășurat conform planului, adică... științific. Incă de la plecare conduceam cu cel puțin o lungime de barcă. Și asta numai datorită „plusului" nostru care, punîndu-și în aplicare marea lui „experiență" ne-a dat start cînd starterul abia era la „pregătiți!". Degeaba arbitrul de parcurs striga din barca lui cu motor: „Inapoi culoarul cinci!"... Cine-l mai auzea în iureșul plecării? Mare dreptate avea antrenorul cînd spunea: „De multe ori victoria depinde de „plus"!

Tot conform planului am mers și în diagonală pe lac. Astfel că i-am făcut „grămadă" pe toți în mal de nu mai știau cum să-și descurce între ei ramele. Apoi ne-am continuat cursa normal.

Aveam victoria în mînă. Mergeam relaxați și ne uitam cum două echipaje care reușiseră să iasă din „grămadă" făceau eforturi disperate să ne ajungă din urmă. „Plusul" nostru stătea calm și își privea pe rînd mănușile noi, examinînd cu atenție și părere de rău dunga pe care i-o făcuse sfoara de la cîrmă, în podul palmei. Din cînd în cînd, întorcea capul, se uita în urmă și zîmbea satisfăcut.

Cam prin dreptul geamandurii care marchează 200 m. pînă la linia de sosire, cele două ambarcații ne ajung. Juniorii Matei și Arsene care conduceau echipajele, strigau de mama focului: „Cinci tari!... Incă cinci tari!.. Așa bă-ie-țiii!"...

Surprins, „plusul" nostru deschide gura, stă un timp așa și o închide la loc. Uitase... „codul".

— Ce-am stabilit pentru „cinci tari"? — mă întreabă el în șoaptă, ca nu cumva adversarii să... audă — soare sau lună?

Eu știam că „lună" însă nu-i puteam răspunde și nici face vreun semn. Trăgeam aerul în mine așa de repede de parcă nu-l mai dădeam afară... Mîinile le țineam pe ramă, iar picioarele le aveam legate de schreci. Singura posibilitate era să-i mimez. N-aveam timp de pierdut! Astfel că în secunda cînd trăgeam rama prin apă și-mi aruncam capul pe spate, mă uitam cu ochi în soare și dădeam negativ din cap, în semn că nu este... soarele, ci luna. In sfîrșit, după vreo zece figuri din astea de rob de pe galerele romane, pricepuse abia că răspund la întrebare. Iar după alte cîteva, probabil că înțelesese și ce mimez că arată cele cinci degete de la mîna stîngă. Mă întreba și el tot mimînd — ca să nu se „prindă" conducătorii celor două ambarcații — dacă pentru cinci lovituri tari fac acest semn. Era însă prea tîrziu, schifurile trecuse de noi...

★

Nu mi-a părut rău că am ieșit pe locul al treilea, cît am regretat că am fost... descalificați. Dar tot „plusul" nostru ne-a venit în ajutor:

— Facem contestație! — ne-a spus el.

Il priveam mut de admirație. De unde o fi adus antrenorul nostru „plusul" ăsta nou? Cîtă diferență între el și ceilalți „plușii" juniori! Habar n-aveau ei cum să facă o contestație!... Pe cînd „plusul" nostru, care făcuse sute pînă acum!...

— Nu facem nici un fel de contestație— ne spune antrenorul cînd ajungem cu barca la ponton. Ați fost descalificați pe bună dreptate! Apoi către „plus":

— Incearcă dumneata și în altă parte... Știți, în ultimii ani în canotaj s-au schimbat multe. Avem o altă „tehnică"

— Mai puțin „științifică" — completăm noi.

— Voi duceți barca în hangar! — ne spune încruntat antrenorul. De cîte ori v-am spus că: „începătorului îi șade bine să asculte!".

— ....Și că de multe ori victoria depinde de plus!" — completăm noi, fugind cu schiful spre hangar

VASILE TOFAN